

NÁVRH SKDE

**O VOLBÁCH ZÁSTUPCŮ Z LIDU,
TEDY O MOŽNOSTI VOLIT SVÉ ZÁSTUPCE.**

**Paragrafové znění zákona
pojednávajícího o volbách.**

Vypracoval: Antonín MAREŠ

**Ilustrační mapa volebních krajů a okresů.
Volební okrsky okresů velkých měst
a Prahy zde znázorněny nejsou.**

Paragrafové znění zákona pojednávajícího o volbách.

Preambule.

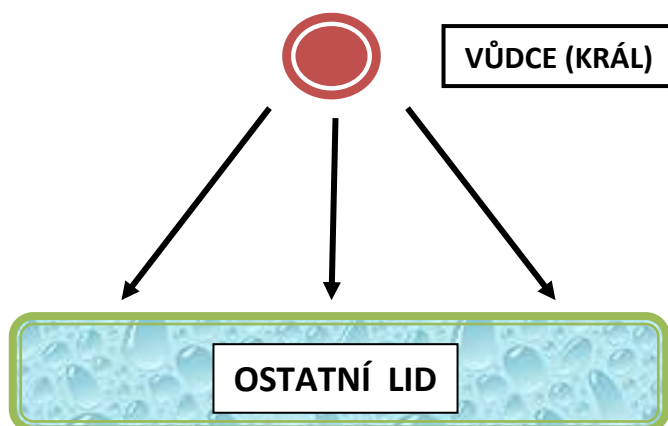
Úvod.

Obecně se dá říci, že jde o rozvinutí myšlenek Starého Řecka s jeho systémem DEMOKRACIE. Tyto myšlenky jsou podpořeny nejnovějším výzkumem a pracemi o dějinných vlnách, které jsou u nás zcela zamlčovány (pan Páleš) a následně i nejnovějším výzkumem v oblasti jaderné fyziky. Zde jde především o informační souvztažnosti, které se ukazují jako rozhodující element v potřebě pochopit a porozumět základům hmotného uspořádání světa a představují nové paradigma (od roku 1992). Totéž lze prohlásit i o evolučním systému vývoje našeho VĚDOMÍ. Tyto práce jsou u nás rovněž zcela ignorovány. Pokud není těmto systémům porozuměno, pak není porozuměno naprostým základům toho, co se děje, a kam vývoj společnosti směřuje. To bohužel je dnes holou skutečností a my všichni jsme toho důkazem. Pokud se nepochopí dějinné vlny, tedy skutečné dějiny, které nejsou pouhými bláboly o bitvách a převratech, ale o skutečném dějinném vývoji, nemáme možnost porozumět souvislostem. Jsme prostě pod systémem post hypnotické sugesce současnosti, která je zcela falešná. Dějiny jsou strukturovatelné a přesně určitelné a to do takové míry, že jde o obdobu, která se dá vypořádat i v jiných vědách (např. ve fyzice). To je nezbytné zdůraznit předem. Bez toho nelze porozumět dalšímu.

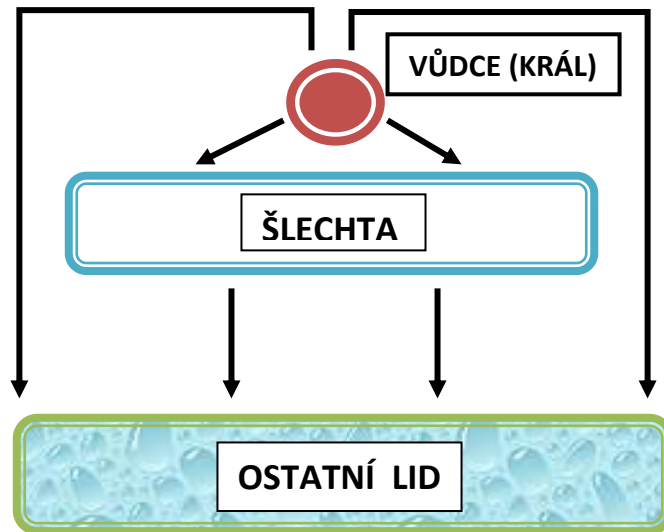
Historie, současnost a vize.

Pokud zůstaneme pro jednoduchost pouze v evropském prostoru, pak lze vypořádat několik zásadních zvrátů ve vývoji lidského VĚDOMÍ ve smyslu uvědomění si sebe sama. Tyto stavy představují i systém řízení společnosti ve smyslu ovládání jedněch druhými. Pro názornost si tyto stavy vysvětlíme na grafických náčrtcích.

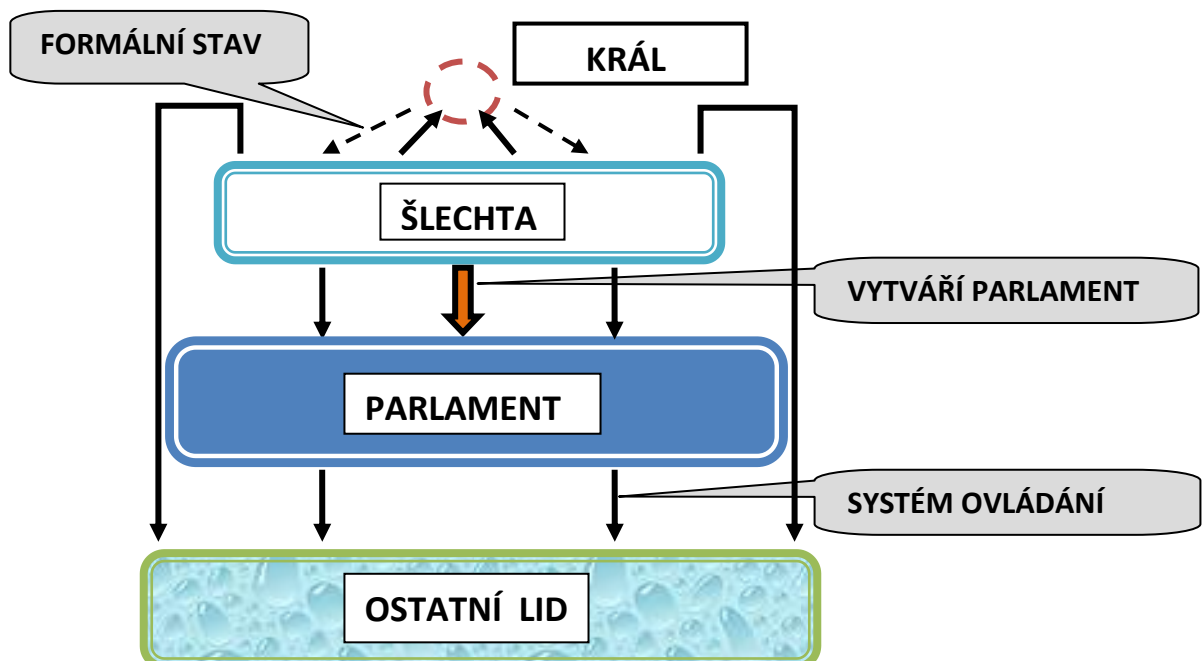
- *První stav, který lze datovat do doby před více než 1 300 let, představuje totální závislost lidu na svém vůdci. Lidé patří k tomu či onomu kmeni a jeho vůdci a je lhostejno, zda jsou to kmeny Slovanské nebo Germánské.*

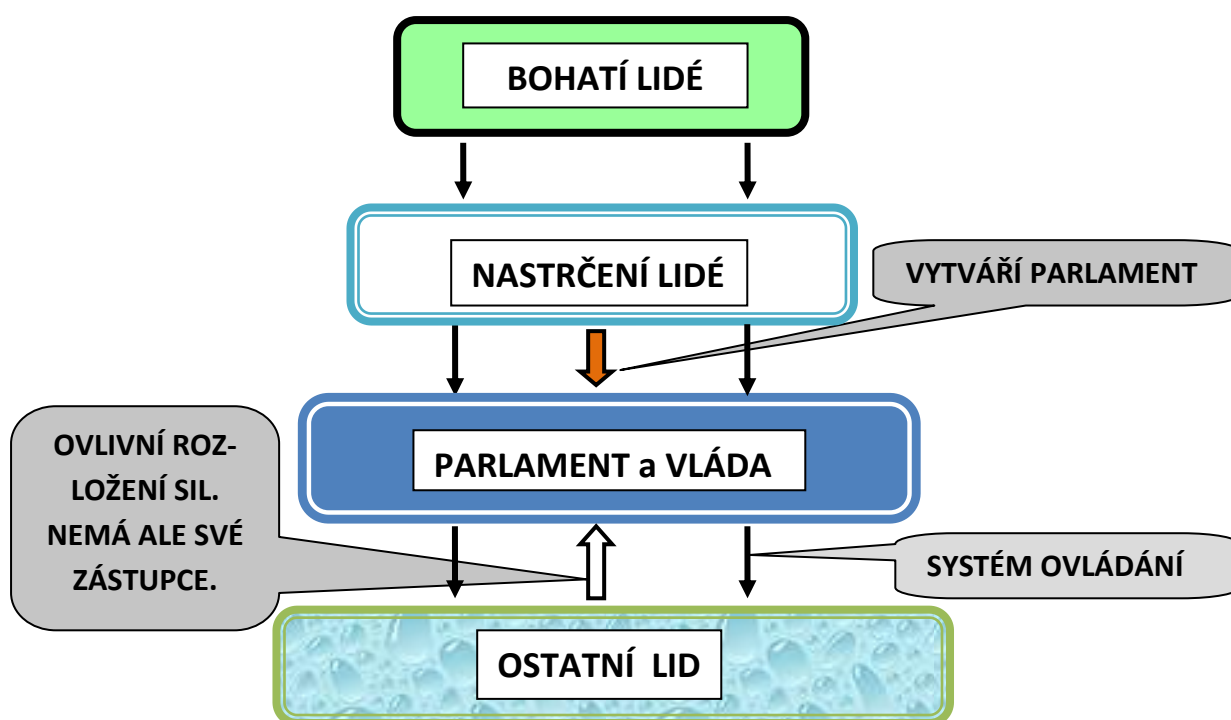
- *Druhý stav, je ale stavem v němž se vyvíjí skupina lidí s vědomím, které se již nenechá jen tak ovládat, a tak se vytváří stav ŠLECHTY (přibližně před 1000 lety). Tato šlechta spolu s vůdcem, který se již proměnil spíše v krále, ovládá lid. Šlechta králi podléhá, musí plnit jeho nařízení a musí respektovat jeho vládu a příkazy. Přesto se již nejedná o naprosto dogmatickou vládu, a vůdce či spíše král, už je nucen přihlížet k názorům šlechty. Grafické znázornění je následující stránce.*

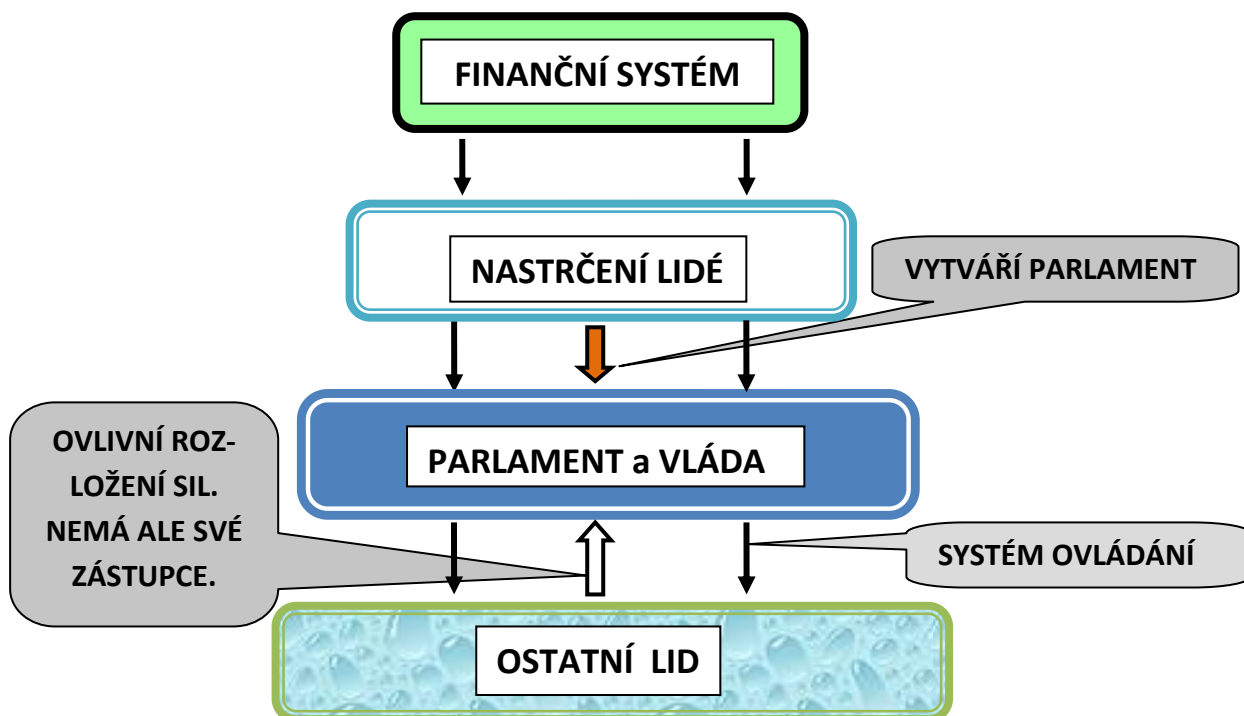
- V následném stavu se situace již velmi proměňuje. Na začátku 17. století vrcholí rozpor mezi systémem vlády krále a mezi vládou parlamentu. Parlamentsy v jednotlivých zemích již existovaly o mnoho set let dříve, ale skutečnou vládou parlamentem se podařilo přijmout až v Anglii na začátku 17. století. Bylo to za velmi pohnutých a dramatických okolností, když Oliver Cromwell, který stanul v čele anglického parlamentu, neváhal nechat popravit i svého krále, jen aby se prosadil. Parlament tvoří, to znamená, vytváří, pouze šlechta. Lid je od této instituce naprosto oddělen a touto institucí (parlamentem) nadále ovládán. Pro lid to znamená jen výměnu jeho vrchnosti a nikoliv změnu.

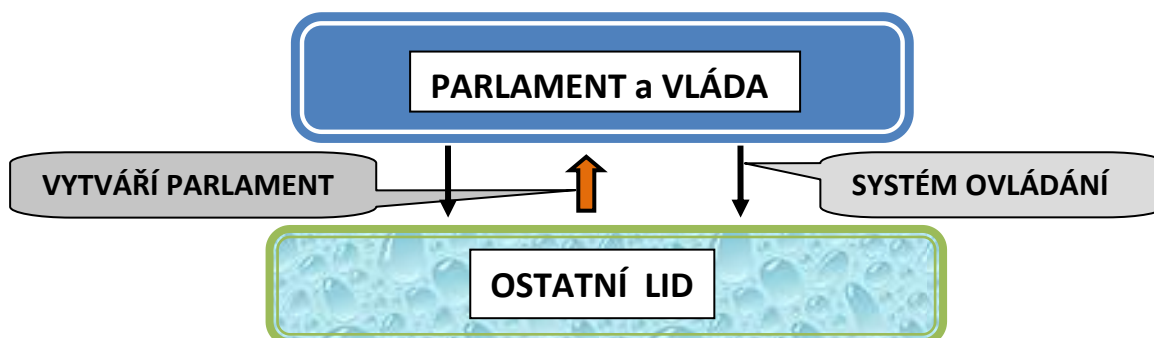
- *Předchozí stav vydrží ve většině zemí až do První světové války. Po ní se situace opět proměňuje. Ve většině zemí se ujímá vlády tak zvaná demokracie, která je ve skutečnosti pouze modifikací oligarchie. Tedy ujímá se zde vlády systém zájmových skupin, který působí přes politické strany, které právě vznikly. Zároveň se daleko více prosazuje systém vlády parlamentu, od kterého se zcela jasně odděluje další systém a tím je vlastní VLÁDA s příslušnými úřady. Jsou vytvářeny oblastní, okresní a krajské instituce tak, aby zmiňovaná vláda dosáhla na každého jedince. Parlament a pochopitelně i vláda jsou tvořeny nastrčenými lidmi, kteří jsou řízeni z vrstvy BOHATÝCH, která nahrazuje šlechtu. Lidé mohou pomoci systému, kterému se říká "volby" měnit pouze rozložení sil v parlamentu a vládě, nemohou ale do těchto institucí delegovat žádného vlastního zástupce. Ty jsou vybíráni z předem daných NASTRČENÝCH LIDÍ.*

- *Jsme v současnosti. Dochází k prudkému vývoji a situace se opět proměňuje. Systém velmi bohatých lidí se zaměřuje za jinou skupinu. Vytváří se skupina FINANČNÍHO SYSTÉMU. Velmi bohatí lidé jsou zde sice také, ale rozpouští se jako skupina mezi ty, kteří jsou zde označeni jako NASTRČENÍ LIDÉ a mezi "elitu", která je tvořena oním FINANČNÍM SYSTÉMEM. Zde jsou skuteční vládcí a celá tato skupina vytvořila FINANČNÍ OLIGARCHII, která je složena z lidí ovládající korporace, banky a nadnárodní instituce jako takové. Grafické znázornění je následující stránce.*

- Návrh na uspořádání společnosti, která vznikne díky přijetí systému voleb ZDOLA, tak, jak je navrhuje SKDE. Delegáti do parlamentu a vlády jsou vybíráni zdola a tvoří je takové osobnosti, které získaly důvěru od ostatních lidí. To znamená, že se těchto voleb neúčastní žádné strany a ani žádní "kandidáti", kteří jsou dopředu známí. Tyto osobnosti, které vzejdou z voleb dle SKDE, jsou tvořeny lidmi, kteří nemají touhu někoho ovládat nebo usilovat o mamon. Jejich předností, která je delegovala do vládních struktur, je to, že jim lidé důvěřují. Důvěra u těchto lidí tak tvoří a nahrazuje prvek touhy po moci a mamonu u psychicky nemocných lidí, kteří tvoří současnou vládní garnituru. Důvěra lidí je zhora něco jiného, nežli kalkul těch, kdo nás chce ovládat. Tito lidé jsou samozřejmě kdykoliv odvolatelní a trestně odpovědní za své působení a to dokonce ve zvýšené míře. Bližší údaje o volbě a způsobu volby jsou pak uvedeny dále.*

Znění volebního zákona dle systému, který navrhuje SKDE v bodech.

Hlava 1 – způsob voleb

1. VOLBY VE VOLEBNÍM OKRSKU – MÍSTNÍ VOLBY.

- ÚSTAVA dává člověku možnost si zvolit své vlastní zástupce (Ústava - Listina základních práv a svobod čl. 21 – neplést s listinou o Základních lidských právech, kterou jsme jako jediný stát v Evropě odmítli podepsat). Prováděcí zákony jsou ale s tímto zákonem v prudkém rozporu, protože člověku neumožňují vlastní volbu jeho vlastních kandidátů, ale vnucují mu zástupce morálně a kriminálně zvrhlých zástupců politických stran, případně samostatně kandidujících kandidátů, o které nemá zájem. Tento systém se už tisíce let nazývá OLIGARCHIE a u nás je pak doplněn ještě o totalistické prvky a to zvláště v poslední době.
- Přesné znění článku 21 Listiny základních práv a svobod: **Občané mají právo se podílet na správě veřejných věcí přímo nebo svobodnou volbou svých zástupců.**
- Své zástupce si přeci mohou lidé vybrat, mezi lidmi ve svém okolí, kterých si váží, a kteří mají jejich důvěru. To mu zaručuje výše napsaný zákon v Ústavě.
- V místě bydliště, kde bude zřízeno volební středisko, budou lidé svoláni a požádáni o to, aby na seznamu všech lidí tohoto střediska s volebním právem, označili toho, ke komu mají největší důvěru (pochopitelně mimo sebe) a koho by si přáli za svého zástupce.
- Pokud někdo není schopen přijít, pak je povinností těch, kdo volby provádějí, aby ho navštívili v jeho bytě a umožnili mu tak možnost volby.
- Po skončení volby je z uvedeného seznamu jasné, kdo je v daném středisku nejoblíbenější, tedy má největší důvěru tamějšího obyvatelstva. Zároveň je z uvedeného seznamu jasné i pořadí ostatních volených účastníků.
- Člověk s největším počtem hlasů je požádán o to, aby stanul v čele uvedeného volebního okrsku jako ten, kdo je lidmi vybrán a zvolen.
- V případě, že to odmítne, nebo to z jiných důvodů není možné, pak je požádán další v pořadí.

2. VOLBY VE VOLEBNÍM OKRSKU – OBLASTNÍ VOLBY.

- Po provedení základních voleb v místních volbách se sejdou zástupci těchto volebních okrsků, kteří přijali tuto volbu a jsou označeni stejným označením (číslem) oblasti, ve které tyto volby byly provedeny.
- Způsob rozdělení do jednotlivých volebních okrsků a oblastí je řešen v jiné části tohoto dokumentu.
- Tito lidé mají mandát k tomu, aby zastupovali ty, kteří je volili a také mandát k tomu, aby sami mohli dále volit mezi sebou svého zástupce za tuto oblast.
- Místo zvolených kandidátů, kteří postupují do vyššího kola, se pochopitelně doplňují kandidáti, kteří jsou těsně v seznamu zvolených kandidátů za nimi.
- Tak jsou stejným způsobem jako v prvním kole zvoleni představitelé i v tomto druhém kole s tím, že jejich pravomoc a odpovědnost je patřičně větší.

3. VOLBY VE VOLEBNÍM OKRSKU – OKRESNÍ VOLBY.

- Vše jako v oblastních volbách s tím, že jde pouze o rozdíl v pravomoci a odpovědnosti.

4. VOLBY VE VOLEBNÍM OKRSKU – KRAJSKÉ VOLBY.

- Vše jako v bodech 2 a 3.

Hlava 2 – způsob stanovení volebních okrsků.

1. STANOVENÍ VOLEBNÍCH OKRSKŮ (KRAJ, OKRES, OBLAST a OBEC).

- V kraji i v okrese se volební okrsky budou pro první kolo takto prováděných voleb krýt s hranicemi krajů a okresů. Pro následné volby, po uplynutí volební doby stávajících kandidátů, bude na zvolených orgánech s patřičnou pravomocí, zda to ponechají ve stávající podobě či to upraví.
- Praha jako samostatný kraj bude i v tomto případě vyčleněn samostatně. Způsob stanovení okrsků v Praze je obdobný jako ve všech ostatních městech a obcích, které převyšují počtem obyvatelstva příslušné volební okrsky. Viz ustanovení níže.
- Oblastní okrsky vzniknou tak, že se okresní volební okrsek rozdělí tím způsobem, že se zeměpisně sečtou místní okrsky tak, aby součet voličů byl v rozmezí alespoň 3 000 až 5 000 obyvatel. Je pochopitelné, že se budou sčítat k sobě místní volební okrsky tak, jak k sobě zeměpisně přináležejí s tím, že tam nebudou vznikat nesečtené (tedy hluché) místní okrsky. Součet obyvatel v takto sečtených okrscích musí být víceméně rovnoměrný v celém okrese.
- Místní volební okrsky vzniknou všude tam, kde existuje samostatná obec s počtem voličů 100 a více. Pokud počet voličů nedosáhne uvedené hranice, pak se obec přiřadí k obci, ke které administrativně náleží nebo v krajním případě k obci se stejným poštovním směrovacím číslem.
- Místní volební okrsek je tak dán nejmenším počtem voličů a to v počtu 100.
- Místní volební okrsek se pro účely volby stanoví na běžných 200 až 400 voličů s tím, že zmíněný stav 100 obyvatel je krajním řešením.
- Pro účely stanovení vyšších celků (oblastních volebních okrsků) je vhodné, aby místní volební okrsky se stanovovaly tak, aby v nich bylo cca 300 voličů.

2. STANOVENÍ VOLEBNÍCH OKRSKŮ V MĚSTECH A V PRAZE.

- Pro stanovení okresních volebních okrsků v městech se použije stejný klíč, jako pro stanovení oblastních volebních okrsků v daném městě. Okresní volební okrsek bude mít na rozdíl od oblastního, který má 3000- 5000 voličů, těchto voličů 50 000 až 60 000. Takže např. pro Prahu by vyšlo cca 22 okresních volebních okrsků, pro Brno asi 11 a tak podobně.
- Pro velká okresní města to mohou být jak oblastní volební okrsky, tak i okresní volební okrsky.
- Pro krajská města to bude vždy i s okresními volebními okrsky.
- Pro Prahu pak přibude i krajský volební okrsek (Praha je brána jako samostatný kraj).

Hlava 3 – Závěrečná ustanovení.

Jde o volby, které jako jediné splňují požadavek Ústavy, která říká, že lidé si mají právo zvolit své vlastní zástupce. Je tu tak uplatněno právo na zastoupení sama sebe s tím, že tímto zastoupením je pověřen člověk s největší důvěrou lidí. Důvěra je předpokladem, a také ho zavazuje, že jeho práce není a nebude sobecká. Že jde o práci pro společnost a ne pro sebe. Takto zvolené instituce budou vykazovat další fenomén, který je v současném světě nemyslitelný. Fenomén důvěry a tím i fenomén pomoci. Takže lidé se na ty, kteří stojí v jejich čele, mohou obracet s důvěrou o pomoc i s tím, že jim nejen bude vyhověno (pomoženo) ale i s tím, že jim bude poskytnuta přátelská rada a budou moci tak mít pocit i vlastně "domova". To je cosi, co se tu díky neurvalosti, touze po mamonu a dravosti psychopatů, kteří jsou nemocní mocí, zcela vytratilo. Tyto lidi, kteří touží ostatní ovládat a diktovat jim, je nutno poslat na léčení a znemožnit jim vstup do politiky.

1. ODVOLATELNOST.

Je jasné, že zvolení kandidáti, kteří se kandidátem stávají až zvolením, jsou kdykoliv odvolatelní. Odvolání může provést každý stupeň, který je do postu zvoleného zástupce delegoval. Uvedený kandidát se pak propadá na úroveň toho volebního okrsku, který ho odvolává. Pokud je ve vyšším postu (např. okresu) je možné ho odvolat pochopitelně i rozhodnutím všech lidí v daném okrese. To by se provedlo místním referendem. Takže takový člověk (kandidát) může být odvolán svým příslušným místním okrskem, oblastním okrskem, okresním okrskem a v referendu okresu. Obdobný způsob platí i pro ostatní kombinace.

2. TRESTNÍ ODPOVĚDNOST.

Stejně jako odvolatelnost, je pro uvedeného kandidáta hrozbou i trestní odpovědnost a to ve zvýšené míře. To, co je možné u běžného člověka i tolerovat, to u zvoleného kandidáta není odpustitelné. Se zvyšujícím postem musí narůstat i trest za stejný přestupek. Naprosto neomluvitelný je jakýkoliv zjištěný čin ve smyslu korupce nebo jiného systému obohacování se.

3. TESTY VĚROHODNOSTI.

Pro zvolené kandidáty je samozřejmostí, že budou podstupovat jakékoliv testy, které vyloučí jejich nevhodné chování. Ať už jsou to různé testy ve smyslu Emoční inteligence (inteligence nad emocemi – tedy moudrostní inteligence), které se dnes již běžně provádějí, nebo různé jiné testy jakými jsou třeba testy na Detektoru lži. Zvolený kandidát musí svůj post přijímat jako službu druhým, ke které je povolán. Takže i v případě, že by výsledek testů nebyl stoprocentní, tak jeho povinností je odstoupit. Nejde přeci o něho, ale o důvěru v něj vloženou, která tím může být otřesena a proto je vhodné ho nahradit jiným kandidátem.

4. VTVOŘENÍ STÁTNÍ MOCI (VLÁDY) a PARLAMENTU.

Z okresních volebních okrsků vyjde počet zvolených kandidátů, kteří svým počtem odpovídají počtu okresů v ČR. Z nich se vytvoří vláda a také parlament. Vláda se vytvoří ze zvolených zástupců do kraje (14 lidí) a parlament ze zbytku po okresním kole. Parlament bude pochopitelně víc než o polovinu menší nežli ten současný. Senát nebude existovat. Parlament bude mít na starosti vytváření zákonů a je nepřipustné, aby to jakýmkoliv způsobem konzultoval s vládou. Pokud by se prokázala spolupráce nad daným zákonem s vládní garniturou, je to důvod k okamžitému trestnímu řízení. Je nutno mít na paměti, že oddělení výkonné a zákonodárné moci musí být stoprocentní. Vláda ze svého středu (z 14 lidí) také zvolí prezidenta. Volební období trvá 4 roky. Je stejné pro všechny volební okrsky a tím i pro vládu, parlament a prezidenta.

Zpracoval: Antonín MAREŠ.